

Sygn. akt IV U 49/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2014r. w S.

odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 listopada 2012 r. nr (...) oraz z dnia (...)r. nr (...)

w sprawie J. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżone decyzje i ustala, że ubezpieczonemu J. Z. przysługuje prawo do emerytury od dnia (...)

Sygn. akt: IV U 49/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. Z. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Sprawa z odwołania od decyzji z (...). została zarejestrowana pod sygnaturą (...).

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. Z. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy. Do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczony został okres od 10 marca 1980r. do 31 stycznia 1984r. w rozmiarze 3 lata, 10 miesięcy i 22 dni. Nie zaliczono natomiast do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 1 lipca 1986r. do 30 września 1988r., od 1 października 1988r. do 31 stycznia 1995r. i od 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 2005r. ponieważ zakład pracy nieprawidłowo określił charakter pracy w świadectwie pracy i stanowiska pracy nie znajdują odzwierciedlenia w zarządzeniu resortowym.

Sprawa z odwołania od decyzji z 13 lutego 2013r. została zarejestrowana pod sygnaturą(...).

Odwołania od w/w decyzji złożył J. Z. wnosząc o ich zmianę i zaliczenie pracy w szczególnych warunkach na podstawie załączonych do akt emerytalnych świadectw pracy w szczególnych warunkach. Uzasadniając swoje stanowisko, podnosił, że to zakład pracy ustalał zakładowy wykaz stanowisk na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów oraz uchwały resortowej. Świadectwa pracy były wystawiane przez specjalistę ds. osobowych. Do odwołań załączył kopie kwestionowanych przez organ rentowy świadectw pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedziach na odwołania pełnomocnik organu rentowego wnosił o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonych decyzjach (odpowiedzi organu rentowego na odwołanie k.6 i k.7 akt (...)).

Postanowieniem z 24 stycznia 2014r. Sąd połączył sprawę IV U(...)do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt IV U (...)i prowadził ją w dalszym ciągu pod. Sygn. (...).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. Z. w dniu (...)rok życia. W dniu 23 października 2012r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 22 lata, 2 miesiące i 8 dni, okresy nieskładkowe 2 miesiące i 11 dni, a okresy uzupełniające (praca w gospodarstwie rolnym) 2 lata, 7 miesięcy i 11 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w żadnym zakładzie pracy.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 30 listopada 2012r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.10 akt emerytalnych za wnioskiem z 23 października 2012r.).

Następnie w dniu 28 stycznia 2013r. J. Z. złożył do akt emerytalnych świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych i wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 22 lata, 2 miesiące i 8 dni, okresy nieskładkowe 2 miesiące i 11 dni, a okresy uzupełniające (rola) 2 lata, 7 miesięcy i 11 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 3 lat, 10 miesięcy i 22 dni z tytułu zatrudnienia w okresie od 10 marca 1980r. do 31 stycznia 1984r. w (...) Budownictwo S.A. w W. na stanowisku elektryk samochodowy. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 13 lutego 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.6 akt emerytalnych za wnioskiem z 28 stycznia 2013r.).

Ubezpieczony w okresie od 1 lipca 1986r. do 31 grudnia 2005r. zatrudniony był w Spółdzielni Pracy (...) w W. - Zakładzie (...) w M. w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od 1 lipca 1986r. do 30 września 1988r. ubezpieczony był pracownikiem transportu i wykonywał pracę polegającą na rozładunku i załadunku butli z gazem propan-butan. Od 1 października 1988r. do 31 stycznia 1995r. wykonywał prace mechanika samochodowego polegającą na naprawach pojazdów mechanicznych w kanałach remontowych. Od 1 lutego 1995r. do 31 grudnia 2005r. wykonywał pracę operatora dystrybutora gazu polegającą na tankowaniu samochodów gazem propan-butan (świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych k.8, 9 akt emerytalnych za wnioskiem z 23 października 2012r.).

Jako pracownik transportu ubezpieczony rozładowywał samochód z butlami wypełnionymi gazem, ładował na samochód puste butle, ładował na samochód udający się w trasę butle pełne, a potem zdejmował z samochodu puste butle. Oprócz tego napełniał gazem butle turystyczne. Stanowisko to było kwalifikowane jako „robotnik transportowy”. Wykonywał tę pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako mechanik napraw pojazdów ubezpieczony naprawiał samochody w warsztacie w kanale remontowym. Spółdzielnia miała 26 samochodów m-ki Ż. i ubezpieczony zajmował się ich naprawą. Spółdzielnia Pracy (...) miała własny warsztat naprawczy. W zakładzie był tylko jeden mechanik, był nim J. Z.. Remontów było dużo, samochody psuły się cały czas. Ubezpieczony wykonywał prace mechanika samochodowego pracując stale w kanale remontowym. Najczęściej psuły się podwozia, przednie i tylne zawieszenia, resory, co powodowało, że wykonania napraw było konieczne korzystanie z kanałów remontowych. Ubezpieczony często wykonywał również naprawy w kanale remontowym po godzinach pracy, bo napraw było bardzo dużo. Kiedy nie naprawiał pojazdów, zajmował się napełnianiem butli gazem. Jako operator dystrybutora gazu ubezpieczony zajmował się tankowaniem samochodów i napełnianiem butli. W spółdzielni była rozlewnia gazu, pracownicy sami napełniali butle, było to napełnianie ręczne. Napełniając butle ubezpieczony obsługiwał napełniarki półautomatyczne zasilane przez sprężarki. Były to urządzenia pod ciśnieniem. J. Z. miał uprawnienia do napełniania butli gazem i uprawnienia do napełniania samochodów gazem. Praca ta była wykonywana stale i w pełnym wymiarze (zeznania świadków A. Z. k.18v-19, M. G. k. 19-19v, zeznania ubezpieczonego J. Z. k.28v-29).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych za wnioskiem z 23 października 2012r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. Z. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek z dniem 16 grudnia 2011r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy i nie przystąpił do OFE. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy okresu pracy w takich warunkach - 3 lat, 10 miesięcy i 22 dni pracował jako pracownik transportu,

operator dystrybutora gazu i mechanik samochodowy w kanałach remontowych od 1 lipca 1986r. do 31 grudnia 2005r. w Spółdzielni Pracy (...).

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych przez ubezpieczonego okresach wymienionych powyżej J. Z. pracował na stanowiskach pracownika transportu, operatora dystrybutora gazu i mechanika samochodowego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w takich warunkach w wymiarze wynoszącym łącznie 16 lat, 4 miesiące i 22 dni pracy w warunkach szczególnych. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze pracownika transportu w Spółdzielni Pracy (...) należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale IV poz.11 stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A dział IV poz.11 pkt 5 (robotnik transportowy) Uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...) z 30 czerwca 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych Spółdzielczości Pracy. Pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze operatora dystrybutora gazu w Spółdzielni Pracy (...) należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale IV poz.11 stanowiącym załącznik nr 1 do wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, jak również w wykazie A dział IV poz. 11 pkt 9 (operator instalacji gazów technicznych) wymienionej wyżej Uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...). Natomiast pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze mechanika samochodowego w Spółdzielni Pracy (...) należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale XIV poz.16 stanowiącym załącznik nr 1 do wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., jak również w wykazie A dział XIV poz. 16 (prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych) pkt.2 (mechanik napraw pojazdów) wymienionej Uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...).

Podkreślić należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, wynikająca z zaszeregowania pracownika ale rodzaj powierzonych mu prac – rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 grudnia 2013 r. sygn. akt III AUa 657/13).

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac przy produkcji gazów technicznych i napełnianiu butli gazami technicznymi oraz prac wykonywanych w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Dodatkowo zauważyć należy, że jak wynika z zeznań świadków i ubezpieczonego będąc zatrudnionym w Spółdzielni Pracy (...) ubezpieczony nigdy nie pracował na innym stanowisku jak robotnik transportowy, mechanik samochodowy w kanale remontowym i operator dystrybutora gazu. Sąd obdarzył wiarygodnością dowody z zeznań świadków oraz dowód z zeznań ubezpieczonego, bowiem ich zeznania są spójne, logiczne korespondują ze sobą i ze świadectwami pracy wystawionymi ubezpieczonemu przez byłego pracodawcę.

Wypada zauważyć, że organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych, a jedynie świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawione przez pracodawcę ubezpieczonego, bowiem nie spełniały one warunków formalnych.

Sąd pominął dowód z akt osobowych, ponieważ nie udało się ich uzyskać.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. Z. przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2012r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.